

Alle vide, at jeg her taler om Kapitain Sørensens Bøg. Deri er det fremhævet, hvad der navnlig har vakt Opmærksomhed, at da i 1807 den engelske Flaade kom til Kronborg, kunde man ikke forstaa, hvorfor den vilde gaa igjennem Øresund, naar den vilde til Rusland eller Tyskland, fordi den almindelige Vej, som en stor Flaade som den engelske altid havde benyttet, var den gjennem Storebelt ganske simpelt af den Grund, at Passagen gjennem Øresund ikke er dyb nok. Derfor sagde man, at naar Flaaden gik ind i Øresund, var det ikke Hensigten at passere gjennem Øresund, men at blive der og angribe Kjøbenhavn. Det sluttede man altsaa deraf, og det er et fuldkommen klart Bevis for, at hele den Historie om Veien er greben ud af Luften. Der er slet ingen Vej her forbi Kjøbenhavn, men Søveien gaar gjennem Storebelt. Kjøbenhavns Befæstning bethyder ikke det Mindste for at sikke Veiens Frihed, og derpaa er det jo, det kommer an. Men Kjøbenhavns Befæstning bethyder noget andet, nemlig det, at der bliver et strategisk Punkt af Vigtighed for Udblandet, hvis man befæster Kjøbenhavn. Udblandets hele Betragtningmaade overfor vor Neutralitet er i Virkeligheden ikke bygget paa det, at Landet skal være en lukket Vej som Belgien og Holland — derom er der ikke Tale; Ingen vil landværts gaa igjennem Danmark — og heller ikke paa, at der skal være en aaben Vej, eller at Søen skal være fri, men Udblandets Interesse for os ligger ganske simpelt deri, at Kjøbenhavn eller Danmark overhovedet kan under visse Forudsætninger ved Hjælp af visse Anstrengelser og under visse Betingelser gjøres til et strategisk Punkt af Betydning under en Krig mellem europæiske Stormagter i Østersøen. Det vil sige, at Europas Interesse politisk i Forhold til os er nu ganske den samme, som den var i 1807. Det, man i 1807 frygtede for, var saamænd ikke, at vi skulde spærre Passagen her igjennem Øresundet, men at vi skulde blive et strategisk Moment eller Middele i en af de kæmpende Magters Haand til at bekæmpe en anden Stormagt med paa Grund af den store Flaade, vi havde. Den samme Situation er det, som kan tænkes at opstaa for os i det Dieblit, vi faae en saadan strategisk Betydning. I den Henseende bethyder en Fæstning Alt, i saa Henseende ligger hele Faren i Fæstningen. Saalænge vi ingen Fæstning have, have vi ikke nogen- siondelt virkelig Betydning for en europæisk Stormagt. I en Krig mellem Smaamagter, i en Krig mellem Sverige og Danmark f. Ex. vilde hele dette Spørgsmaal om Fæstningen

spille en Rolle, men en saadan Eventualitet je vi bort fra, og jeg haaber, vi kunne je bort fra det. I en Krig mellem Stormagterne spiller Landet ikke den ringeste Rolle, saalænge der ingen Fæstning er; thi alle disse Ting, som den ærede Krigsminister hentydede til, kunde faae Betydning, naar en Krig udbrød, stables ligesaa godt, naar man ingen Fæstning har. Den ærede Minister nævnedes f. Ex., at det kunde være af Interesse — ja, han nævnedes heldigvis ikke, at en Stormagt kunde tænke paa at erobre vort Materiel, thi det tænker jeg, den ærede Krigsminister vil indrømme, at naar en Stormagt begynder en Krig, er den saaledes forsynet med Materiel, at det ikke frister den — men den ærede Krigsminister nævnedes, at en saadan kæmpende Magt kunde fristes til at oprette et Lazareth paa vor Grund eller et Kuloplag eller træffe andre saadanne Hjælpeforanstaltninger i en Krig. Ja, men hvad i al Verden hindrer en Stormagt i at gjøre det? Dersom Kjøbenhavn er befæstet, og en Stormagt har Lyst til at oprette Kuloplag, saa opretter den Kuloplag et andet Sted i Danmark. Dersom det er en Sømagt — og det maa jo den Magt være, der vil føre Krig i Østersøen, den maa jo være en stor, dominerende Sømagt — saa opretter den f. Ex. et Kuloplag paa et Sted, hvortil den er i Stand til at spærre Afgang, f. Ex. paa Sprogø (Munterhed). Ja, hvorfor finde de Herrer det saa morsomt? (Wagner: Der er ingen Havn!) Men tro de Herrer da ikke, at ligesaa let som den ærede Minister mener, at naar noget Sligt skal ske, vælger Fjenden et eller andet Sted og befæster det, ligesaa let kan Fjenden vel bygge sig en Landgangsbro, det maa vel ogsaa være muligt. Nei, det er i Virkeligheden det rene Fantasteri med, hvad en saadan Fæstning bethyder overfor en Stormagt, der vil benytte vort Land til Kuloplag; thi den kan jo ogsaa f. Ex. anvende Bornholm dertil, eller en eller anden lille svensk Bj., den kan jo tage Helsingør, kort sagt foretage sine Anlæg, hvor den vil, forudsat, at den kan holde Herredømmet paa Søen. Er det en Stormagt, der ikke kan det, spiller det Hele ingen Rolle. Derimod er det en hel anden Ting, dersom vi faae en Fæstning; thi lige i samme Dieblit ere vi en Operationsbassis, og saa er der ikke Tale om Anlæg af Kuloplag og Lazarether, men saa er der Tale om, at vi komme i Besiddelse af et Vaaben, der giver os en Betydning, vi i Følge vor naturlige Beliggenhed slet ikke have, saa komme vi i samme Tilfælde som i 1807. Det var ikke vor naturlige Beliggenhed, der